

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Parallela Geographiae Veteris Et Novae

Briet, Philippe

Parisiis, 1649

§. 1. De Græcia in communi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13167

- Lon- }
gus }
Murus. } cludendam Cherfonnesum: meminit & huius Plinius lib. 4. cap. 11. notatque hinc urbem excitatam esse à quâ muri à Propontide ad Meltam, vel Meleam (lege Melanem) sinum decurrerent, & his muris excludi Cherfonnesum. De alio muro ad tutelam urbis Constantinopoleos supra diximus.
- HEL- }
LES- } Aliter Fretum Hellepontiacum, ab Helle sorore Phryxi, quæ ex Ariete aureo decidens huic nomen dedit. Ideò Nazianzenus *παρθένιον*, Aqua Virginicida Lycophroni. Huius maximæ angustiae inter Abydum & Sestum sunt duorum stadiorum Polybio, septem Plinio, octo Xenophonti. Sestiacum Pelagus, & Abydi freta dicit Aufonius; Phryxæum Pontum Lucanus, Phrygium æquor Maro: hodie *Sretto di Gallipoli*, aliter *le Bras de S. George*.
- PON- }
TVS }
PRO- } Sic dicta, quòd ante Pontum extendatur; Bebrycium
PON- } Mare Tzetza in variâ Historiâ à Bebryciâ, hoc est Bithyniâ quam alluit; mare Thracium vocat Antigonus; hodie *Mar di Marmora*, ab Insulâ Preconneso vulgò *Marmora*, ex quâ pulcherrimum Marmor eruitur; de quâ in Asiâ.
- TIS }

CAPVT VI.

Vera Græcia Historica.

PRÆMONVIMVS Græciam ita sumptam olim distributam esse in Achaiam, seu Helladem, Peloponnesum, & Insulas, de quibus antequam de more aliqua ex historiis prælibentur, aliqua proponemus, quæ toti Græciæ communia sunt.

§. I. *De Græciâ in communi.*

OFFEREMVS hinc primò Familiarum duarum Deucalionis, & Inachi stemmata, ex quibus magna lux huic capiti affulgebit, quæ ex Apollodoro, Conone apud Protium, Diodoro Siculo, Pausaniâ collegimus; tum agemus more solito de nomine, linguis, moribus, politia, doctrina, religione, selibantes ea quæ sic Græcis communia sunt, ut neque Atheniensibus, neque Lacedæmoniis, neque aliis populis aptari queant.

NUM. I. *Græcorum origo prima ex Deucalione secundum antiquissimos scriptores.*

DEUCALION, quo regnante in Thessalia contigit diluuium Deucalionem, à quo suscepti	HELLEN quæ ex Orfeide coniuge suscepta tres filios, qui triplex genus in Græciam inue-	ÆO-	CRITHVS THEVS à quo suscepti ex Tyrone Salmoni fratris filiâ. PHE- RES SISYPHVS conditor Corinthi à quo susceptus ex Merope filiâ Atlantis ATHAMAS Rex Bœotix à quo suscepti SALMO- NEVS Tyro vxor Clitheï: ab eâ prius nati ex Neptuno NELEVS qui fugit Messanam, cui nati ex Chloride filiâ Amphionis PELTAS Rex Thessalix	Iason Dux Argonautarū. MELAMPVS à quo ex Iphianirâ filiâ Anaxagoga filio Megapenthis Argiuorum Regis (quod regnū ei concessum ob Præti filias furore liberatas) suscepti BIAS qui cum Melampode regnum Argiuum tenuit, à quo susceptus ex Perone Admetus. Lycurgus Opheltus, dictus Archemorus. Glaucus Phryxus, Helle. Learchus, Melicertes. Nestor, Decem alij mares, quos Hercules occidit. Pero filia. Acastus. Alcestis filia.	Antiphas. Manto. Bias. Pronoë. Adrastus. Parthenopæus. Eriphyle vxor Amphiarai.
		LVS			
		ex Enarete			
		Deimachii filia			
		genuit			
		filias			
		quinque			
		Canachem,			
		Alcionem,			
		Pisidicem,			
Calyccem,					
Perimedem.					

DE REGNO MACEDONICO,

sunt ex PYRRHA coniuge duo filij *Hellen*, & *Amphictyon*.

xerunt & *Foliam*, *Dorcum*, *Ionium*, à 2. filiis *Æole*, & *Dore*, & nepote *Ione*.

Filios VII. ex A- pollo- doro, VIII. ex Dio- doro, qui ad- dit Mi- mantē. Hi au- tem sic se ha- bent.	DEIONE qui regnavit in Phocide	MAGNETES cuius filij	MIMAS qui re- gnauit in Æolide, fratribus in alia lo- ca profe- ctis	Hip- pote à quo natus ex Me- lanip- pe.	ÆO- LVS à quo filia	Arne, ex quā cō- pref- sū à Ne- ptu- no	Cephelus Procridis maritus. qui Seriphum Inf. tenuerunt. Æolus Rex In- sularum Æolia- rum ad Sicilia: Bæotus, à quo Bæotij dicti.
	PERIERES à quo suscepti ex <i>Gor- gophone</i> filia <i>Per- sei</i>	Aphareus: Leucippus. Tyndareus. Icarus.					
	DORVS, de quo nihil proditum, nisi quod ex eo <i>Dores</i> .						
XVTHVS qui expulsus à fratribus venit ad <i>E- rechtheum</i> , cuius filiam duxit, ex quā nati	ACHÆVS qui cæde præter voluntatem factā venit in Peloponnesum, à quo Achaia dicta est, quæ prius Ægialea. Repetit tamen Thessaliam, ibique regnavit.						
	IONE, qui à <i>Conone</i> dicitur Athenis re- gnasse mortuo <i>Erechtheo</i> , & ex eo Athenienses <i>Iones</i> appellati: falsum prius; neque enim inter Reges nume- ratur. Melius <i>Pausanias</i> ait fugisse ex Atticā in Achaïam, vbi <i>Selinuntis</i> fi- liam vnicam <i>Helicem</i> duxit.						
	AMPHICTYON, qui pulso <i>Cranao</i> Athenis regnavit.						

NVM.

INACHVS
 adeo anti-
 qus, ut eius
 patresigno-
 rentur, ideo
Priscus ab
 Horatio di-
 ctus.

N V M. 2. *Gracorum origo altera ex Inacho, & Phoroceo secundam veteres.*

IONE ex qua de Ioue
 EPAPHVS Rex Aegypti
 LIBYA cui ex Neptuno
 BE-
 LVS
 DA-
 NA-
 VS
 HY-
 PER-
 MNES
 TRA
 A-
 BAS
 ACRI-
 DA-
 PER-
 SEVS
 PROETVS, de cuius
 rebus gestis dissen-
 tiunt auctores.
 THA-
 Adrastus.
 Lyncæus.

Agænoris
 Phœnix
 Cilix
 Europa

Agænoris Familiam mox videbis latius expansam,
 in Appendice secundâ.

30. filij, omnes cæsi præter Nyctimum

PHO-
 RO-
 NEVS
 frater
 Inachi
 à quo
 suscec-
 pta.

NIOBE de qua ex Ioue
 PELASGVS ex quo genitus
 LY-
 CA-
 ON
 cui
 nati
 sunt
 CAL-
 LIS-
 TO
 cui
 natus
 ex Io-
 ne
 AR-
 CAS
 vn-
 de
 dicti
 Ar-
 ca-
 des
 APHI-
 DAS
 cui 2.
 filij
 vna
 filia.
 LI-
 EVR-
 GVS
 AN-
 PHO-
 DA-
 MAS
 AN-
 CÆVS.
 EPOCHVS.
 IDÆVS.
 CEPHEVS:
 STONORÆA Proeti coniux,
 ELATVS natu minor Aphidæ.

AM-
 MEL-
 A-
 PHO-
 NIO, de
 quo ex
 Aralanta
 Parthenopæus vnus ex
 7. Ducibus ad Thebas.

Parall. Geogr. Tom. II.

CC

idid
 Inf.
 plus
 In-
 rum
 lia-
 ad
 illiâ.
 otus,
 no
 otij.
 i.
 ores.
 atem
 quo
 alea.
 ique
 is re-
 x eo
 lsum
 ume-
 lle ex
 is fi-
 V M.

Appendix prima. Familia Persei.

PER- SEVS Danaës ex Io- ue in imbrē, cōuer- fo fi- lius: Ex An- drome- dā Ce- phei filiā fufce- pit 6. filios, filiam vnam.	ALCÆVS	cui nati ex	{ Amphitruo. Hippomone filia Menæcei	{ Anaxo filia.	
	MNESTO	cui de Lify dice filiā	{ HIPPO- THOE cui de	{ TAPHIVS qui vr- bem Taphum in Cephaleniā cō- didit, populum	{ PTERELAS à Neptuno immortali- tate dona- tus.
	Pelopis na- tus		{ Neptuno	{ Teleboas dixit	
	ELEC- TRIO,		{ Mares nouem.		
	cui ex A- naxone fi- liā Alcai nati sunt		{ ALCMENA quam pater dedit Amphi- truo ni eâ lege vt Teleboas vlciferetur: fed focerum imprudens occidit; pur- gatus à Creonte bellum feliciter confe- cit.		
	Ex Medeâ		{ Lycimnus furius.		
	STENELVS	cui natus ex	{ EVRISTHEVS cui addictus Hercules: in eo defecit posteritas Persei, & Mycenarum regnum ad Pelopidas deuolutum.		
	Nicippe filia Pelopis				
	HELAS,	cuius nulla posteritas legitur.			
	PERSES,	quem reliquit apud focerum Perseus, vn- de fe Perfæ ortos gloriantur.			
GORGOPHONÉ	filia quæ nupsit Perieri, filio Æoli.				

Appendix fecunda. Familia Agenoris.

AGENOR ex Tele-	CADMVS	POLY- DORVS	LABDACS	LAIVS 1 ^o	OEDI- PVVS ex	Antigone filia		
	missus à patre vt Eu- ropam quære- ret	ex Ny- ctēide filia Nyctēi natus		pulsus à Lyco:		Ioca- stâ ma- tre.	Etheo- cles Poly- nices	qui mu- tuis vulne- ribus occide- runt.
	Thebas			mox eo sublato ex Iocastâ ei natus est				
		ANTINOË,		quæ nupsit Aristæo.				
		INO,		quam duxit Athamas.				

phassa coniugeres filios suscepit, filiam vnam.

condi-	AGAVE, quæ Echioni data.			
dit	SEMELE, quæ ex Ioue BACCHVM genuit.			
PHOENIX, cuius filiam Europam vocat Conon. Ab eo di-				
cti Phœnices, qui toti Asiæ tunc imperarunt, sede Imperij				
Thebis Ægypti constitutâ.				
CILIX, vnde dicti Cilices.				
EVROPA à Ioue rapta, &c.				
A P- PEN- DIX A D FAMILIAM CAD- MI	NYC-TEVS	NYC-TEIS	LABDA-CVS	LAIVS cui rapuit Lycus Imperium.
	ex Eu- bzâ	A N- TIOPA	Z E- THVS	à Bubulco educati & matris vltores in Dirce coniuge Lyci.
	venit cum fratre	cui de Ioue nati	A M- PHION	
	Lycvs frater Nyctei	Duxit vxorem Dircen; nepotisque sui Laij regnum inuasit. Cepit Antiopam Epopæo nuptam quam malè multauit Dirce. Hunc interfecere Zethus, & Amphion, Dircen ad Taurum indomitum alligarunt.		

N V M. 3. De nominibus Græcorum.

PRIMVM nomen est, quod postmodum cæteris prælatum est, Græcos appellat Γραικός; Nicolaus Gerbelius à quodam Rege sic dictos ait, sed auctorem non laudat: Suidas à Pago sic vocatos putat. Meminit eius nominis Lycophron in Cassandrâ, vbi Achilles Γραικῶν ἀετός dicitur; meminit & Aristoteles in Politicis, vbi ait iuxta Phthium populos esse Γραικός καλεμένους. Idem porro, vt colligitur ex Thucydide in proœmio Historiæ suæ, dicti quoque sunt Ἕλληνες, & inde probat quod soli Comites Achillis, nempe ex Phthiotide adducti πρώτοι Ἕλληνες ἦσαν. Nomen autem vtrumque deinde Thessaliæ communicatum est; postea transit in Achaïam, Peloponnesum, Insulas maris Ægæi, ac demum in Asiæ Minoris partem, colonis eò ex Europâ traductis.

SECUNDVM igitur nomen est HELLAS, cuius populi Ἕλληνες ab Hellene filio Deucalionis, de quo in Græcorum origine. Qui-

dam ab Hellene Gigante, quem à Iaphet deducunt: Eustathius, ab Hellade ciuitate Theſſaliæ, quæ nulla erit alia quàm Phthiotis; hinc enim ciuitas non pro vrbe, ſed pro populo ſumitur.

TERTIVM: ACHAIA, vnde populi Achæi, ab Achæo Æoli filio ex Creuſâ filiâ Erechtaï. Is enim cæde ſuorum contaminatus in Theſſaliam profugit, & Theſſalos de ſe Achæos dixit; Homerus 3. Iliad. *Ἀχαιοὶ καλλιγυνῶντα.*

QVARTVM: DORIS incolæ *Dores*, vnde Poëtis *Dorica Caſtra*, hoc eſt Græca: à Doro filio Hellenis.

QVINTVM: ARGOS & ARGIA, ita Didymus in 18. Odyſſeæ, quò ſpectat & illud Maronis 2. Æneid.

Ferus omnia Iupiter Argos tranſtulit,
hoc eſt in partes Græcorum. Porro *Argiui* dicti, ab Argo Apidis, & Niobes filio.

SEXTVM: dicti ſunt Græci DANAI à Danao Ægypti fratre, filio Beli, qui Argiuos de ſe Danaos dixit, quâ voce Latini Poëtæ frequentius vtuntur.

SEPTIMVM: PELASGI à Pelasgo nomen habent, qui primus Arcades ad molliorem vitam tranſtulit; nam & tuguriola primus excogitauit, & tunicas ex corio aptauit, & cibos exquisitiores herbis ſuppoſuit, vt ait Pauſanias in Arcadicis.

Cætera nomina vt Dolopes Myrmidones, *quis talia ſando Myrmidonum Dolopumve,* &c. Poëtica ſunt, apud quos pars ſæpe pro toto ſumitur; vel ſanè Epitheta, quorum hæc duo ſæpe Homerus uſurpat *ἑλίκωπες & καρπηκόμοωντες.*

ἑλίκωπες, inquit Eustathius ad primum Iliados dicti ſunt, vel quòd peritè remos impellerent, vel quòd omnium oculos in ſe conuerterent *ἀξιοθίατοι*, vel quia aſpectu truci, & minimè languido, vel quia ad Helicen, ſeu Maiorem Vrfam nauium curſum dirigèrent, cùm Phœnices in minorem ſeſe conuerterent: vnde Ouidius 3. Faſt. cecinit

Effè duas Arctos quarum Cynosura petatur

Sidonis, Helicen Graia carina notat.

Καρπηκόμοωντες bene comati, & vt venuſtiores eſſent, & hoſtibus magis terribiles. Vide reliqua in Curetibus & Acarnanis, de quibus ſuprà.

NUM. 4. De Moribus Græcorum.

CULTVS CORPORIS. Diu armati processere semper Græci ob perpetua inter eos bella, ait *Thucydides* libro. I. Deinceps palliis vsi sunt. Pueri comam alebant, quam alicui Deo consecrabant, & maximè fluminum Geniis, inquit *Philostratus*. Hanc quoque postmodum alebant, cum vt venustiores apparerent, tum etiam terribiliores hosti viderentur: *Strabo*.

DOMVS apud eos splendidissimè & commodissimè exædificabantur: *Strabo*.

EXERCITIA. Ludis, palæstris, saltationibus deditissimi erant, quod alebat certamina toto orbe celebratissima. Apud eos imperitus habebatur, qui fidibus nesciret canere: *Plutarchus*.

NVPTIÆ. De his multa *Plutarchus* in Græcanicis quæstionibus, & *Iulius Pollux*. Mulieres apud eos Gynæceo continebantur.

FVNERA. Mores funerum iusto volumine vix exequeremur, his paucis contentus esto. Mortuorum corpora comburebant: pulla vestis funebris erat. Multa preciosa in rogam demortui coniciebant, & sæpe suos crines, aut vulsos, aut tonsos. Graue erat apud eos carere sepulturâ, hæcque pœna tantum fuit Tyrannorum, seditioforum, ἀποκτόνων.

VITIÆ. Vix vlla gens maioribus vitiis contaminata est. De eorum stupris, & raptu mulierum plurima apud *Herodotum* leges. *Cyrus* eis exprobrat mutuas in vendendo & emendo fraudes, quas etiam *Polybius* Hyperbolicas amplificat. Mendaces eos *Iuuenalis* facit, & adulandi peritissimos. Apud Latinos scriptores penò omnes sit mentio Græcæ leuitatis. Παιδεργαίς & Ebriosos describit eos *Athenæus*: pleraque ex his vitiis sic expressit *Horatius*.

Seditione, dolis, scelere, atque libidine, & irâ
Iliacos intra muros peccatur, & extra,
hoc est in castris Græcorum.

NUM. 5. De Doctrinâ Græcorum.

INGENIOSOS, & eruditos fuisse Græcos nemo eruditus dubitare potest. Hinc à *Manilio* Græcia facundissima doctis urbibus dicitur

Ccc iij

etur: Hinc Horatius *Græcis ingenium, Græcis dedit ore rotundo Musa loqui, præter laudem nullius auaris*: meritò igitur Tullius *doctissimos homines Græcos* appellat pro Cælio. Quàm fuerint ELOQUENTES probant Oratores Græciæ de quibus Plutarchus: quàm periti PHILOSOPHI innuunt Plato, Aristoteles, & alij de quibus Laërtius. POËTARVM Græcorum Chorum vix duo vāgrandia corpora capiunt, quibus præluxit Homerus ab Aristotele adeò dilaudatus. HISTORICOS Thucydidem, & Xenophontem pauci deinceps apud omnes gentes affecuti sunt; vt taceam de Herodoto, cuius libri nominibus Musarum inscripti sunt. ASTROLOGIAM à Babyloniis, GEOMETRIAM ab Ægyptiis accepere quidem, sed eas ingenio suo perfectiores nobis reliquere.

N V M. 6. *De Politia Græcorum.*

POLITICI fuere Græci omnes, & Respublicas suas optimis legibus temperarunt, ac Legislatores suos maximi fecere: Athenienses Solonem (vt taceam superiores;) Lacedæmonij, Lycurgum; Cretenfes, Minoem; Mantinej, Nicodorum pugilem; Lorenses, Zaleucum. Et verò cùm Romani Remp. suam ordinare statuissent, misere legatos Athenas, & in Græciam qui Solonis, & aliorum Legislatorum leges describerent, & omnium Græciæ ciuitatum iura, mores, instituta peruestigarent, quod Pomponius Iurisconsultus in Enchiridio admodum laudat.

Antiquus singularum ciuitatum status fuit Monarchicus; & Principes dicebantur *ἀριστοκράται*, eligebanturque à ciuitatibus pro ratione temporis, inquit Halicarnasseus lib. 5. Sed cùm hi ab uterentur potestate suā, plerique Græcorum eos sustulerunt, & nouam Reip. formam induxerunt. Nihilominus perturbatis rebus, ad Principes, quasi ad sacram anchoram, recurrere cogebantur: Hos Theffali vocabant *Ἀρχῆς*, Lacedæmonij *Ἀρμοδῆς moderatores*.

Quamquam autem in varias Respublicas distributi essent, concilium tamen habuere, & quasi Senatum vnum *Amphietyonum* dictum; cuius auctor dicitur fuisse *Amphietyon*, vel vt alij malunt *Acrisus*. Is conflatus erat cætus ex delegatis omnium urbium, & prouidebat ne quid detrimenti Græcia à Barbaris caperet. Curabat item facta tecta Delphici templi. Porrò hi delegati bis in an-

no conueniebant ad Thermopylas, olim in Insulam Calauriam, vt ait Strabo lib. 9. sed tum 7. tantum ciuitates legatos suos mittebant, quas nominat.

Thesaurus publicus Græciæ erat in Insulâ Delo constitutus, vnde postea Athenas translatus est, & Pericli conceditus, de eo legantur Thucydides lib. 1. & Diodorus Sic. lib. 11.

Contraxere in bello contra Persas ad Plateas 12. hominum Myriadas, hoc est 120. millia armatorum teste Herodoto: in pugna ad Artemisium & Salaminam 280. triremes eduxere, si Diodoro fides.

Cum autem diu inter se satis malè conuenissent, discordiis laborare cœperunt, quæ vix aduentu Persarum sopitæ sunt. At Persis eiectis maiori contentione inter se depugnarunt; tumque populi aliqui cæteris imperare visi sunt: primùm Athenienses, deinde Lacedæmonij, mox Bœoti, seu Thebani, ac demum deuicti auro & armis Macedonum libertatem omnes amiserunt. Hanc tamen restituerunt Romani per T. Quintium Flamininum, renitentibus licet Achæis, qui tandem domandi fuere, & vrbs eorum primaria Corinthus excindenda. Tum verò Græcia tota in formam prouinciæ redacta est: sed ei reddidit iterum libertatem Imperator Nero, quam sustulit Vespasianus, atque ab eo tempore prouincia sub vno nomine Achaïæ Romanis paruit.

NVM. 7. Religio Græcorum.

GRÆCORVM religionem testantur elaboratissimæ apud eos statutz, quas postea tanti fecere Romani, vt nequidem Deos iratos miseris hominibus relinquerent. Non inficias tamen iero SS. Patres eis exprobrare πολυκοιεν, & eos appellare θεομάχης potius, quàm θεοσεβής. Ad eorum Religionem pertinent quoque ludi illi celebratissimi Olympici, Isthmici, Pythici, Nemei de quibus agemus in locis quibus celebrati sunt. Hanc quoque arguunt tot oracula, Delphicum in Phocide; Dodoneum, in Epiro, Trophonij, Lebadæ in Bœotiâ; Apollinis Didariotæ, in Argolide; Amphiarai, in Oropiis; Branchidarum, in Ioniâ prope Miletum, &c. Quis denique recensere queat sacra Græcorum Bacchanalia, seu Orgia, vel Trieterica, Mysthia Cereris Eleusina, seu Tesmophoria, & alia de quibus Meursius libellum edidit:

N V M 8. *Dialecti Græcorum.*

COMMVNITER quatuor appellantur peculiare Dialecti à duobus filiis Hellenis *Æolo*, & *Doro*, eiusdem nepotis filio *Xuthi Ione*, & Atheniensibus qui se αὐτόχθονας dicebant. Sed ij tandem cum Ionibus coaluerunt, vnde licet fuerit in Græciâ quadruplex Dialectus, fuit tamen genus duntaxat triplex, *Æolicum*, *Doricum*, *Ionicum*.

Obseruat autem Strabo sub initium lib. 8. ex quatuor Dialectis *Atticam* duntaxat, & *Doricam* primigenias esse, ceteras permixtas; quoniam *Attica*, & *Doris* cum essent montuosæ, steriles, & asperæ, non ita facilè exterorum excursionibus patuere. Porro ad tempora vsque Strabonis omnes extra Isthmum in Græciâ degentes (exceptis Atheniensibus, Megarensibus, & Dorienibus *Parnassi* aecolis) *Æoles* nuncupati sunt: *Iones* verò ex *Atticâ* profecti *Peloponnesum* incoluerunt, sed hinc facilè depulsi sunt. Eòdem quoque peruasere *Dores*, qui *Heraclidarum* beneficio diutius ibi confederunt: vnde factum vt in *Peloponneso* duplex tantùm genus viguerit, *Doricum*, & *Æolicum*. *Arcades* autem & *Elei* propriè locuti sunt *Æolicè*: illi, quia se texere montium asperitate; hi quia *Ioui Olympio* sacri intacti permansere. De *Æolide*, *Ioniâ*, & *Doride Asiaticis* sequenti Tomo agemus.

Quomodo autem quatuor illæ Dialecti iterum diuisæ sint diximus in *Europâ antiquâ* Tomo superiore pag. 154.

§. 2. *De Achaiâ, seu Hellade in genere.*

NOMEN *Hellas*, deducitur ab *Hellene* filio *Deucalionis*, vt omnes arbitrantur, quam *Homerus* χαλκιδαιῶνα vocat. Non inficior tamen *Eustathium* hoc nomen *Hellas* tribuere *Thessalicæ* ciuitati, quoniam vt supra inuimus *Græciæ* nomen *Thessalis* primò concessum est. *Achaia* autem vocata est ab *Achæo* filio *Æoli* fratre *Ionis*, qui cædis reus fugit in *Thessaliam*, ibique rerum potitus *Thessalos* de suo nomine *Achæos* nominauit. Quod autem eadem regio sit *Achaia* & *Hellas* Epithetum vtrique concessum arguit *Αχαιδαχαλκιδαιῶνα*.

QUANTITAS. Maxima *Helladis* Latitudo apud *Ptolemæum* est